

A

1990

—

—

—

—

Felvincsi György:

Jelen nap történelme

1-16 szemcsés lap (2 l. üres,
3-12 l. csomka)

R. N. K. Akadémiája Kolos-
vár: Feljegyzés 3. n. Könyvtár

Jelzet: R. N. K. 137i

IGEN SZÉP
HISTORIA,

avagy

P E L D A.

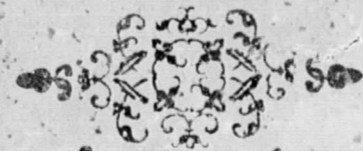
Az Jerusalemből Jerichóban
menő TOLVAJOKTÓL meg-sebesít-
tetett embernek allapattyáról.

Mellyet ÜDVEZITŐNK elő hozott
Sz. Lukácsnál az X. Részben.

*Mostanpenig Historia nént bővebb
bejzedel való Rhythmusokban meg-irattatott
és ki-bocsáttatott*

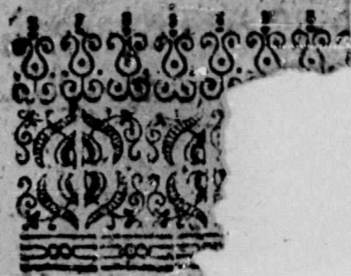
FELVINCZI GYÓRGY
által.

Anno 1689. 29. Januarij.

LÓTSÉN,

Nyomtatt: 1689. Ezstend:

Az Ma

Szent

Isten kegyelm
De a' kibenn.
Az mely az
Az Szentek
Mert távúl va
Szépen tanit erré
Kit meg-irt Sz
Egy ember vó
tyában,
Ki Jerusalemb

(a) Exod 22. v
(c) Luc. 6. vsz. 36

erint-~~te~~ nyargal,
is nem hal,
átorral,
zós orral,
en,
lméjében,
na czélben
n.
Ivetetik,
ak,
-elviszik.
on hagyatik.
n önyörült,
in Sidó szült,
zuton el-került,
inban merült.
aritanus.
ny kő hanem
hus,
nem Patronus,
mondgya a' Chri-
stus. (a)
rusalemben,
akot egyetemben
beszédében,
gygyeseletben.
Ebből.

Ebből-is ki-~~te~~ szik
Hogy mikor érke
Nem támad soh
Mig idegent ille
Igy vagyok ám d
Kit a' sok nyava
akkoron Són

4
em gótan,
hajito fejsze van,
ája hajtá,
gy sebet hajtá,
agy sebet nyitá,
nczaját tiszittya,
zal földre esék,
gyízer s-mind ok-
lelék,
a földhöz

7
gy hagyák-el szegényt sok vereségeket,
Sem kezét sem fejét nem emelheti fel,
Kiáltani sem mér mert senki nints közel,
A' ki nagy kinnyában lenne segítségel.
már a' szép Nap-is szintén délre jött-fel,
Meg is ott fentereg vérben kevert testel,
Várja ha valaki menne az úton-el,
Ki Istenét nézvén őtöt segíne fel.
Tomhan egy ember csak hamar el

Ki vagy Uram : ki vagy, nagy szóval k
áltya.

Meg-győzetvén azért lelki ismérettől,
Nemohajta magát vagy két felelettől,
Mint hogy értet hol mit az Isten könyv

ből,
Azért így szól neki nagy kételességből.
Pap vagyok mit akarsz? mi nyavalyád

9
Makula sem-fekély-nincs semmi tagom-
ban, (f)

Szolgálnom kell Istent nékem tisztaság-
ban.

Tuddé nem illettünk mi meg-fertezett,
Nem hurczolunk (mint te) ilyen el-ve-
tette.

Bűdöst, yer
Csup Istent
altat, sebekről fenyvettet,
szent-mítató Sz. Könyv.

Soha nem nézhetem én a' sebest közel,
Mert jó izón osztán ennem s'innom nem
kell.

Jóvólna hitvanság hir nélkül meg halnod,
Hogy sem tisztos embert útyában on-
izóinod,
Elég gonl. én rajtam, hogy-hogy-is kell
nod,
Nem lézsek én néked azt Bo. Jélvod.

PARS SECUNDA.

Ezután egy fertály orácska hogy telék,
Egy Szentes Levita mindgyarást ér-
kezek,
Az Papután azon úton ügyekezék,
De az nyegést halván ez-is n. -útkö.ék.

Ez úton járjon csak egy ember síncse,
Az is kerül engem a' ki most el-megyen,
vagy Uram kérlek rajtam most könyörűly!

Engem nyomorúttat oh Uram ne kerül,
Fordics-meg útadat töllem így el ne hűl,
Hogy az Angyalokkal Menyországban örűly.

Hogy ha atadban szerencsédet várod,

Egy tagom fints az mely miattok néfébes,
Nemzetségem 'zerint Rubentől származtam,
Eiső szűlőt volt ez a' mint én hallottam,
A' több Sidok között en-is edgyik voltam,
Noha most véletlen e' kinra jutottam.

Ój közeleb hozzám a' földrűl emely-fel,
Ne hadd az Étszaka hogy itt boritson-el,
Ne oszozzék a' vadkin vallott testemne,
Ezennel meg-halok kérlek hogy temesd-el,

Ha pedig halálom még egy kicsint halad,
Vezess a' városban ne vond így meg-magad,

Mert rajtad kívül más ma reám nem akad,
Talám addig inam szintén el-nem szakad.
Ha az Isten nékem az élette kedvez,
Ez nyomorútt fejem holtig te szolgálád lesz,
Ha pedig ez nagy kin ugyan földhöz szegez,

Értem az Istennek nagy kedve rajtad lesz,
Illy könyörgő szavát hogy a' beteg végzé,
A' Szentes Levita mind tegyiben szedé,
Nem kell szolgálátod néki azt felelé,
A' mit érdemlettél abban estél belé.

Hallom nemzetedrűl mondod hogy Sidó vagy,

El hiszem

El-hiszem de bűnöd halma felette nagy,
Hapenig a' Ruben nemzetségéből vagy,
Szintén a' néked hogy most e' kirban
vagy.

En Levita vagyok, s' a' Szent helyen lakom,
A' honnét te jöttél a' mind tölled halom,
De az sem lesz néked ez ügyben oltalom,
Mert ott sem szolgáltál Istent úgy gondolom;

Az Rubennel penig bár ne dicsekedgyél,
Hogy ő nemzete volt a' kitől születél,
Mert ő-is Attyától meg-átkoztatot fél,
Gonoszul vész magva a' ki gonoszul él. (h)
Nem fizeti azt meg senkinek az Isten,
Ki jól téssen azzala' ki mind te ilyen,
Nem vét senki magot soha-is tengerben,
Bolond ki buzát vét ki kelni fővényben. (i)
Jákob az halálhoz mert hogy közel vala,
Minden Fiait elő hitta vala,
Kinek átkot, s'-kinek aldást mondott vala,
Rubennek peniglen imigyen szolt vala.
Nem lehet te néked elő ment életed,
Mert Atyádnak agyát te meg-ferteztetted
Nagy dologra eddig ezt te nem értetted,
Ez vagyon most rajtad ha eszedben vötted.

(h) Genes. 49. §. 3. (i) Luc. 8. §. 6.

Ne onszoly háttudván hogy Levita vagyok,
Csak túrjed nyavalyad mert bűneid nagyok,

Természetem gyenge rajtad ha vért látok,
Marczongot testedről mindgyárt el-ajuklok.

Tudod semmi fertőt nem szeret az Oltár, (k)
Mert Isten mi tőlünk nagy tisztaságot vár
Tudhatod ezt te-is ha Templomban jártál
Ha töllem nem hiszed tudakozd mástól bár.

Légy veszteg talám lesz ki hozzád érkezzek,
A' ki Istenessen veled cselekedgyek,
Mert tiszttem hólnapra Oltárhoz rendeltek, (l)

Nem akarom véred hogy reám fecskendgyek,

Azért kell énnékem most igen szeretnem,
Szent hivatalomat hogy végbe vihessem,
Semmi tisztátalant nem-is kell illetnem,
Erted imár miért kell téged el-kerülnöm.
Hogy a' Levitától illy beszéd adaték,
Ezen szegény sebes csak meg-szonyoldék,

Az Istenben hűti de meg nem csökönök,

Azért

(k) Num. 18. §. 2. (l) Num. 1.

16
Azért badgyat szája illy beszédre nyilek.
Ertem hivatalod s'-Levitai tisztéd,
Mely rendszerint szintén holnap illet té-
ged,
De csak haszontalan ebbéli mentséged,
Mert szódból ki-tetszik minden negedsé-
ged,

Nem kedves Istennél az olyan áldozat, (m)
Nyomoruit hasznára a mely által nem hat
Az Isten mondgya ezt m'lyet ki-ki hal-
gat. (n)

Könyörülő szű kell nékem, nem áldo-
zat. (o)

Nem így cselekedet régen a' Tobias,
Kinél könyörülőb már nem lehetet más,
Nem vólt ő előtte olly izes jó lakás,
Kit felben nem hagyot ha sebben fekütt
más.

Sőt midőn Fiátol egykor meg-hallotta, (p)
Hogy sebek mia lótt egy Sidónak holtá,
Kedves rendegit-is atzalnál fel-hatta,
S'ötetel-temet vén a' főjdnék meg-atta.
Szemedben penig te nem látz nagy gerendát
Midőn én szememben harogatz kús szál-
kát,

Mondod

(m) Psal. 50. per totum. (n) Osee 6. 7. 7.
(o) Matth. 9. 1. (p) Tob. 2.

Vége

Felovirni Gy. 1964 népi
hist